

Els Arquells

Otra gran masia del nordeste de Agramunt es «els Arquells».

Como en otras que hemos visitado, también se aprecian añadidos a la casa inicial, siendo el resultado una gran mansión muy ventilada con terraza y galerías cubiertas; con arcos, encaradas al mediodía.

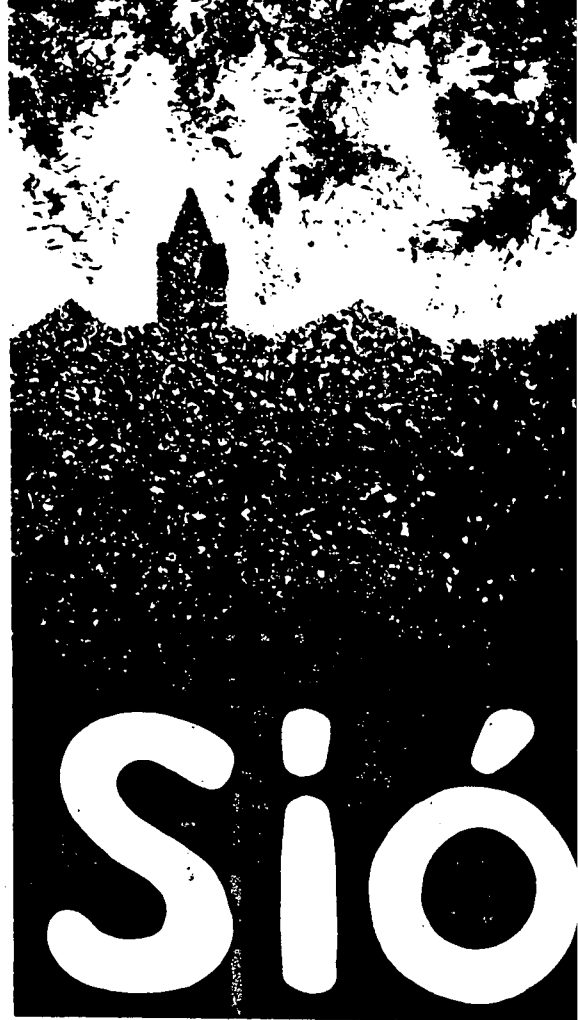
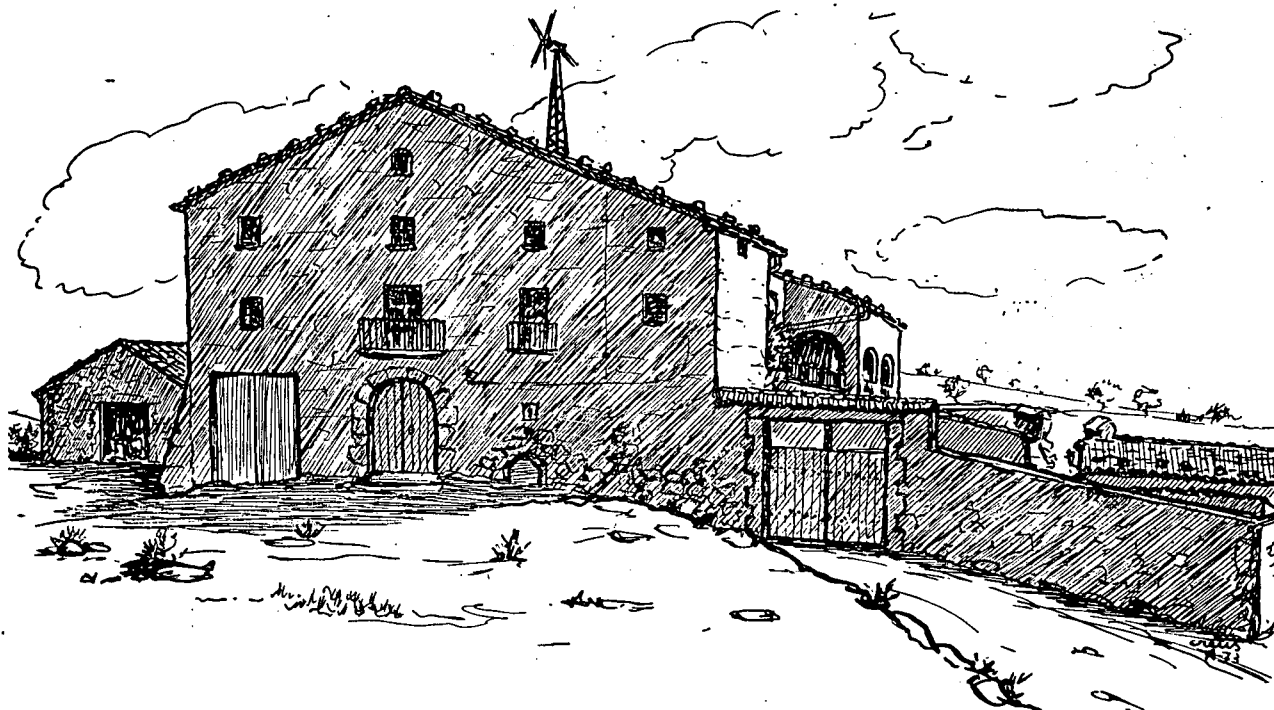
Su fachada principal da al oeste, mirando la capilla románica que a unos cien metros de la masia, se alza altiva e impotente al transcurso del tiempo, que va desgastando sus antiquísimas piedras. Resulta muy interesante esta capilla, aunque se encuentra en muy mal estado.

El «más» tiene un gran cercado adjunto, con paredes de piedra, dentro del cual están los corrales y cubiertos. Otros cubiertos despegados del edificio complementan el complejo agrícola «Els Arquells». Es muy curiosa la situación del pisador de uvas en la parte trasera del edificio, situado a una respetable altura, al que se asciende por una gran escalera de piedra, debajo están las trujas para el mosto.

En el arco del portal se lee 1784 y en una ventana lateral 1676, lo que nos da una idea de la antigüedad de las construcciones. Hay dos balsas para el abastecimiento de agua y se dispone de luz y fuerza eléctrica.

Actualmente «els Arquells» está deshabitado. Es muy de lamentar que masias como esta vayan quedando abandonadas, tanto más cuanto se piensa, en la estrechez e insalubridad de tantos pisos de nuestras poblaciones. Resulta incomprensible que esto suceda, habiendo tan cómodos medios de locomoción, pero la vida moderna va derrocando tantas y tantas cosas que habremos de lamentar algún día...

Creus

Cartes a Ca la Vila

EL CASAL, JA NO ES NOTICIA?

Sr. Director de Sió:

Hom ho pregunta perquè ja fa uns mesos ha desaparegut d'aqueix periòdic la columna que més o menys assabentava al sofert soci de les dificultats en la marxa del Casal.

Hom creu, però, que si pot seguir essent notícia i si la Junta no té res per dir-nos, ho farem al revés. Serà quelcom semblant a allò de la muntanya i Mahoma...

Ens condol que el nostre comentari no pugui ésser, com fóra el nostre desig, constructiu; però com sigui que tampoc ens agrada d'assenyalar a ningú amb el dit, ens limitarem a fer ús de l'interrogació i així:

¿A qui agrada un local escassíssim d'enllumenat, amb tubs fosforescents qui titillegen o simplement que no s'encenen, els punts de llum convertits en necròpolis de mosques, mosquits, sargantanes, trinxa robes i tota mena de cuques de visió no pas agradable, i pols, molta, moltíssima pols que fot per terra tots els esforços de claretat dels tubs encesos?

I del Cine, que me'n dieu del cine? Prescindint de la programació, ¿fins quan el llençol apedaçat, la sonorització deficientíssima, la projecció mancada de llum...?

I s'imposa una darrera pregunta: ¿Si els senyors Arrendataris ho tenen bé, ho té bé també la Junta?

Una cosa sí que la podem assegurar a jutjar pels comentaris i xiuxiuejos que es recullen pel Cafè de la nostra Societat (?). I és que els Socis, la majoria de Socis, NO!! NO HO TENEN BÉ!!

UN CASALISTA

★ ★ ★

Sr. Director de Sió:

¿Es cierto que los actuales propietarios del local conocido como «La Barretina» tienen intención de venderlo, cuando les sea posible y destinar su importe a beneficencia? Es un rumor que circula por el pueblo y que dice mucho a favor de dichos señores, y abre también muchas posibilidades. Por ejemplo, ¿por qué no podría instalarse allí el Hogar del Jubilado, del cual tanto se habla desde hace varios años?

Aquel local, muy espacioso y situado en un punto muy céntrico de la población, sería muy apropiado como lugar de reunión de los ancianos. A muchos nos agradaría conocer como están actualmente estas cuestiones.

JUAN

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglès

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

III EXPOSICION FILATELICA Y NUMISMATICA AGRAMUNT

Patrocinada por el Excmo. Ayuntamiento de Agramunt y la colaboración de la Casa de Cultura y Biblioteca Pública de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, nos complace anunciar la celebración de la III Exposición Filatélica y Numismática de Agramunt, durante los días 7 al 11 de diciembre próximo.

La Comisión Organizadora, agradecerá la participación de todos los aficionados locales a estas ramas de coleccionismo. Puede solicitarse cualquier información que interese a la Encargada de la Casa de Cultura y Biblioteca Pública, cualquier día laborable de 18 a 21 horas.

La Dirección General de Correos y Telecomunicación ha concedido, por primera vez en Agramunt, un matasellos especial que reproduce el escudo de nuestra Población.

Como recuerdo de todo ello, se ha editado un sobre conmemorativo, finamente ilustrado con un dibujo de nuestra Iglesia Parroquial.

PARLEU BE, SI US PLAU

Desitjaria, joves malparlats, que parlessiu un bon xic més decentment, ja que tots teniu l'edat suficient per a comprendre que el vostre parlar és intolerable en tots conceptes. Es una vergonya pel poble d'Agramunt, tan ben arrelat en les seves tradicions locals i religioses, que tinguem uns joves com vosaltres. Es un rebaix pels vostres pares i germans que dintre de la família tinguin qui els embruta el seu bon nom, amb els seus renecs i d'altres paraules corrompudes. Es una vergonya per CATALUNYA i la seva parla, el tenir uns fills que la deshonoren per tot allà on passen.

Encara sou a temps per a mudar el vostre malparlar. Per benparlats tothom us voldrà, per malparlats tothom us rebutjarà amb tota la raó. Penseu que la gent es dona de menys de presentar-vos enlloc.

Joves agramuntins: Per agraïment a Déu que ens ha dotat d'una parla per fer-la servir com cal, no malparleu. Pel bon nom del poble que us ha vist néixer, no renegueu. Per agraïment als vostres pares que us ensenyaren els primers mots, parleu bé. Per l'enfortiment de la nostra parla catalana, parleu com cal. Per la vostra pròpia dignitat i per respecte als qui us escolten, procureu comportar-vos en tot lloc com a ciutadans cultes i respectuosos.

R. G. DE MAFET

PROCLAMACION DE CANDIDATOS PARA LAS ELECCIONES MUNICIPALES

El pasado día 6 de noviembre lo fueron para el tercio familiar los señores Juan Llurba Vicens y Ricardo Vicens Borges. Como sólo hay dos plazas a cubrir, quedaron automáticamente designados Concejales.

El día 10 se proclamaron los candidatos para el tercio Sindical. Son los siguientes señores: Amadeo Amigó Pla, Jaime Jovell Marsá y Antonio Penella Farran.

SUBVENCION A MONTCLAR

Por la Dirección General de Ordenación del Turismo, ha sido concedida a la vecina población de Montclar, una subvención de 25.000 ptas. para el Tele-Club.

Les Eleccions Municipals continuen essent notícia y avui parlarem del terç sindical. Ignoro per quins motius és en aquest sector on hi trobem més interès electoral. Cal advertir que el món del treball, considerat en conjunt, manifesta la mateixa apatia que els caps de família i les dones casades —ben mirat uns i altres són les mateixes persones— però alguns càrrecs representatius de les populoses juntes sindicals, es belluguen de valent en l'esmentat sentit. Concretament: són els vocals econòmics de la Germandat de Pagesos y els vocals socials del Sindicat Local Mixte els que més es preocupen d'aquesta qüestió. El fenomen no és nou, ja en les eleccions darreres hi hagué passió, noblement manifestada, en les votacions dels compromissaris.

Les Entitats Sindicals de la Vila són les dues que he dit abans, la dels pagesos i la dels menestrals, entenen amb aquesta darrera denominació tots els que no són agricultors. D'entre els nombrosos vocals d'una i altra entitat s'han d'escollir els compromissaris que després elegiran els Consellers Sindicals.

Segons m'expliquen, seran vint els compromissaris agramuntins, dotze del Sindicat Mixte y vuit de la Germandat. I per evitar competències deslleials, la meitat, de les seccions econòmiques, i l'altre meitat, de les socials. O sigui: sis y sis del Sidicat, i quatre i quatre de la Germandat.

Els pagesos estan en minoria respecte els menestrals. Ben cert que els interessos de l'agricultura i el nombre de famílies que d'ella viuen, són inferiors al conjunt de les altres rames econòmiques; però ja és més difícil determinar en quina proporció. De totes maneres la distribució de compromissaris efectuada la trobo ben acceptable.

Els Consellers Sindicals que cessen actualment són tots dos pagesos. Es una incògnita la condició laboral dels seus successors en el càrrec. Algú, fent gala de seny, ha suggerit que seria convenient elegir un pagès de la Germandat i un empresari del Sindicat mixte, ja que el Conseller Sindical que resta a l'Ajuntament és un obrer de l'esmentat Sindicat. Però d'altres, no sense lògica, opinen que al terç sindical s'hi hauria de potenciar la representació obrera, perquè els empresaris, del ram que sigui, disposen de més possibilitats per aconseguir un lloc als terços familiar i d'entitats.

A propòsit d'aquestes qüestions, un fet digne d'esment és que a la Germandat de Pagesos, malgrat haver-hi també una secció social, al costat de l'econòmica, no existeix, o almenys no es manifesta d'una manera acusada, la dualitat amos-treballadors. Més que la respectiva condició laboral, pesa el denominador comú de pagesos.

I S E T

TROBADA ORIGINAL

Dins la celebració del "Dia Nacional", les comarques lleidatanes celebraren una trobada a Agramunt dels representants de les diverses escoles de xòfers, que agruparen a unes 250 persones.

FI DE LA VEDA

El dia dotze d'octubre quedà aixecada la veda, i per aquest motiu feren cap molts caçadors a la nostra comarca en busca de la preuada perdiu que, segons entesos, aquests anys més aviat escaseja per raó dels rostolls que es cremen i del sistema mecanitzat de l'agricultura.

MOROS A LA COSTA

Potser degut a l'ascendent àrab de la nostra història, almenys en part, darrerament es veuen molts moros entre nosaltres. Es tracta d'una mena de venedors ambulants especialitzats en catifes, que la gent compra pensant fer un gran negoci. Davant l'èxit, més d'un dels nostres comerciants s'ha preguntat si aquesta venda ambulante era legal.

COOPERATIVA A LA VISTA

Segons notícies arribades a la nostra redacció, s'ha constituït una nova cooperativa, aquesta vegada destinada a la vivenda.

DOMUND

No sabem encara, en redactar aquesta nota, si el Domund d'enguany ha estat o no un èxit econòmic. Si, però, podem avançar que ha estat un èxit carnavalesc. Diem això perquè les persones destinades a la tasca de captar —grans i mi-nyons— anaven disfressats o pintats d'"indígens": grocs, vermells, negres, etc.

POLITICA

Dins un ambient més aviat mogut o il·lusionat, s'estan preparant les properes eleccions per als tres terços que han de cubrir els consellers del nostre ajuntament: corporacions, sindical i familiar. En especial dins el terç sindical, potser degut al nou delegat.

LA SEMBRA

Sembla que amb una certa atonia, s'han iniciat el treballs de la sembra. Aquesta atonia hom diu que es deu a que al pagès li manca il·lusió en veure que ha de tirar el gra sense molla de saó.

LA VIDA CARA

Aquesta escalada de preus que pateix el país, també ha arribat a la nostra vila. De moment la cosa encara no es massa espectacular, però a la nostra redacció un granjista comentava que possiblement el pollastre, a no tardar massa, torni a esdevenir una menja de luxe, com en temps antic...

LA BANCA

Un nou Banc ha obert les portes al carrer de Sió i Muralla. Es un dir, ja que més que obrir portes diríem que ha tancat reixes. De Banesto hom esperava una altra cosa: un altre edifici, un altre estil i una altra mena de públiques relacions..., sobre tot quan localment aquest Banc compte amb uns representants tan meritoris.

TEATRE

El quadre d'aficionats de la nostra vila, sota la direcció sempre intel·ligent de l'amic Bertran, prepara la comèdia "El cafè sense sucre", d'Oriol Almirall.

SIO

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas
DiscotecaTeléfonos 390202 y 390802
Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

1973, progrés i crisi de «La Coral d'Avui»

Quan «La Coral d'avui», l'any passat, va poder portar a terme la Trobada de Corals de les Terres Lleidatanes, en la seva VII edició, jo vaig pensar que l'any nou ens portaria nous horitzons i noves etapes, sempre superant actuacions, una darrera l'altra. La cosa fou veritat i els pronòstics s'anaven complint; però heus ací que l'any 73 també ens reservava aquesta petita crisi que actualment està passant la Coral.

Tots nosaltres recordem quantes i quantes agrupacions s'han anat formant i que no han trobat el camí de la continuïtat. Per què és així? Sense poder donar la culpa a ningú sembla que ací hi hagi un esperit maligne que ajuda a destruir qualsevol activitat cultural i recreativa.

En aquesta Entitat de la qual avui parlem, és palpable que la seva tasca i treball no són un pur divertiment, més aviat són un sacrifici dintre la vida quotidiana del temps actual, no obstant tota persona que es senti capaç de superar-se a sí mateixa, no pot deixar de tenir consciència de la labor que allí pot arribar a desempenyar.

Moltes vegades he arribat a la conclusió de que el jove d'avui vol la vida fàcil, sense sentir neguit per les coses que passen al poble, i que si fos en sentit contrari, es faria aquesta cosa que avui parlem i altres coses més, en les quals la col·laboració de la joventut és necessària.

Així, doncs, considero que «La Coral d'avui» requereix i necessita més costat per part de tot el poble, i més en el jovent, ja que la seva tasca al llarg de set anys constitueix una petita rama de la història local.

Jo pregunto: ¿Qui té la paraula, cara al futur de la Vila? Naturalment tots respondreu: la joventut. Per què? Perquè la joventut és força, vigor, noves idees. No obstant, ¿por què no es practica tot el que de bo teniu, que jo crec que és molt, i que degut a certes circumstàncies no es fa?

«La Coral d'avui» està en crisi, és evident; però cap persona que es senti jove de veritat, mai deixarà que la desaparició d'aquesta Entitat sigui un fet. ¡Joventut, vosaltres teniu la paraula!

Jaume CUNAT MATA

La Empresa CONSIST - Manipulados de Papel, da las gracias a todos sus empleados, así como al resto de la población, que en su día, y a pesar de la inoportuna hora, con tanta presteza y eficaz colaboración, acudieron a sofocar un conato de incendio.

A todos les repetimos nuestras más expresivas gracias.

Notes d'un creient sobre la llibertat

Vull ser lliure.

Volem ser lliures. Tú, jo, nosaltres, tots volem tastar i viure la llibertat. Però aquí i allà, a dalt i a baix, a dreta i esquerra, a tot arreu, i tots. I sempre ensopeguem amb les feixugues cadenes, ho havíem oblidat després de tantes caigudes. Era tanta la illusió! Una informació parcial i tendenciosa, una de les tantes notícies que rebem pel carrer, a casa o al treball, ens ha privat de la veritat objectiva i serena. Una propaganda descarada i enlluernadora ens assenyala què ens cal perquè en la vida tot, sí tot, ens vagi millor. Una figura eròtica, de les que no molesten a ningú, ens diu com podem aconseguir les més vives sensacions de plaer i benestar, que juntament amb el confort són el triangle de «l'home segur». I sols la veritat ens fa lliures. On és la veritat?

Gaire bé aquí està la resposta a la vida de l'home. Cal anar buscant aquestes brines de veritat i de bondat que hi ha perdudes i amagades pel món. Hom en té una brina, l'altre també. Si sabem encetar el diàleg en tindrem un bon bocí. Tots dos, tú i jo, veurem la claror, i Déu és llum. Trobarem la Llum. Això és redempció: foragitar la tenebra, perquè tots vejam clar el camí i trobem la salvació.

Aquí hi devem estar tots, ha d'ésser un esforç comú, de comunitat, per ensorrar un desordre «ordenat» que esclavitza l'home, i fer-ne un altre que sigui un ordre al servei de l'home. Els deixebles no deuen despreciar les espigues del blat perquè és dia de festa i tenen fam, ni l'ase pot morir perquè ha caigut al pou i es dissabte. La vida humana és un procés d'alliberació inaugurat amb la moral de Jesucrist. La fam, el dolor, la malaltia, la ignorància, lliguen i oprimeixen l'home. Jesús ens ha alliberat inclús de la mort. De càstig s'ha convertit en una pasqua. La vida del cristià deu ésser aquesta lluita contra tota mena d'opressió per tal de que els humans esdevinguem lliures. No uns quants, sinó tots i sobre tot els més pobres, ja que són els més oprimits. Ells són els primers en aquest Regne, conquerit amb la lluita de cada jornada.

Hi ha a qui tot això no li interessa, li fa esgarripença. Són aquells a qui la vida els somriu, els instal·lats. Es veuen assegurats contra qualsevol risc de part dels homes, però temen espantosament a Déu. I Déu un dia es va fer home, i no ha deixat de ser-ho. No ho saben així o bé no se'n volen recordar. Volen romandre sentats i quiets perquè els seus llocs són els privilegiats. Ja ho cantàvem de petits: «quien va a Sevilla...». Quan demanen pau pensen en una mena de tranquil·litat, i quan diuen que tots tenim els mateixos drets —també gosen dir-ho— pensen en els d'ells exclusivament. A vegades també confonen dretes i drets.

I aquí cal dir no. I no pas precisament a crits, amb cartells i pancartes com ho fan aquells que volen vendre sigui com sigui i a qui sigui, sinó amb el crit silenciós d'una vida que protesta contra la mentida i l'esclavatje, buscant la Veritat i la llibertat dels fills de Déu. Són els creients que no diuen benaurats als que tenen molt, ni als qui dominen, sinó als qui són molt humans i saben servir. El còdex de moral no els ha fet oblidar l'home, aquest home que cal alliberar. I és que la moral evangèlica no pot ser mai un procés esclavitzador, ben al contrari ens assenyala les pistes de la nostra alliberació:

«benaurats els pobres...

»estimeu-vos...

»no és l'home pel dissabte...

molts passaran a ser de primers, darrers...»

A. Mirabet

GRANET DE PEBRE

per Josep Farreny

CAG.TS DE POR. o BORDA RESIGNACIO

A Pau Casals i Pau Neruda, dos homes de pedra
picada, dos testimonis de vida,
dos exemples a seguir.

El no mirar.
El no escoltar.
L'ajudava a no parlar.
L'ajudava a no queixar-se.
L'ajudava a callar.
L'ajudava a suportar-se.
L'ajudava a ser feliç.
I deia dintre seu.
Repetia encara.
Soc viu, Déu meu!
Gràcies!

Poc sabia que perdia.
Poc sabia que renunciava.
Poc sabia que abandonava.
Poc sabia a que s'abandonava.
L'home quedà arrupit.
En un racó fosc
El cap cot.
Ulls clucs.
Tapant-se les orelles.
Dents apretades.
Boca tancada.
No li quedava res.
Sols por.
Res més que por.

Setembre del 1973

Organización Sindical

DELEGACION LOCAL ESPECIAL

Esta Delegación Local Especial va a intentar, aprovechando la facilidad que le brinda "SIO", dar mensualmente unas notas informativas, ya sean de actividades, asuntos normativas sociales o bien comentarios a leyes y disposiciones que pudieran surgir y que vayamos recibiendo en estas oficinas.

Debemos, pues, empezar diciendo que este mes de octubre han tenido lugar unos contactos en esta Delegación entre personas interesadas en la constitución de una nueva Cooperativa de Viviendas, fruto de una campaña que está llevando a cabo la Obra Sindical de Cooperación, en el momento de escribir estas líneas se está a la espera de firmar el acta de Constitución que juntamente con los demás documentos necesarios serán mandados al Ilmo. Sr. Ministro de Trabajo para su aprobación.

Otra de las actividades de esta Delegación ha sido la reunión del Sindicato del Metal al amparo del Decreto 964/71 de 30 de abril que regula el derecho de reunión de los trabajadores sindicados a la cual asistieron la totalidad de los solicitantes acompañados por D. José Solanilla Gabá, presidente del Consejo Provincial de Trabajadores y como representante de la Delegación Provincial, actuando como secretario D. José M.ª Remacha González; participaron también D. Ignacio Panero Agúndez, Director Provincial del Secretariado de Asuntos Sociales, y el Sr. Areses, presidente del Sindicato Provincial del Metal. Durante la sesión fueron tratados los asuntos previstos en el orden del día de la misma y de interés general para los trabajadores de la actividad siendo, de destacar el comentario que se hizo sobre los nuevos Decretos de Ordenación del Salario 2380/1973 del 17 de agosto y Decreto 2381/1973 de la misma fecha, por el que se aprueba el texto articulado de la Ley 24/1972 de 21 de junio de Financiación y Perfeccionamiento de la Acción Protectora del Régimen General de la Seguridad Social.

En las últimas semanas se reunieron la Junta Local de Elecciones para poner en funcionamiento el sistema electoral para la elección de concejales del Municipio pertenecientes al Tercio Sindical.

Esta Delegación quiere hacer saber que en sus oficinas posee bastante información o en su defecto los medios para conseguirla para cualquier asunto que pueda interesar a los Trabajadores o Empresarios poniéndose al servicio de los mismos.

DELEGACION LOCAL ESPECIAL DE
SINDICATOS

Exclusivitats • Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

LA NOSTRA GENT

En Silvestre Bonet i Pascual

—Data de naixement?

—El 14 de maig de l'any 1899 de l'altre segle, això vol dir ésser ja vell.

—Lloc de naixença?

—Agramunt, al carrer de la Mercé.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—70 anys só estat vivint a la nostra Vila, dos a l'Àfrica durant el servei militar i prop de dos més en les tristement cèlebres presons roges.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

—primaris

—secundaris

—superiors.

—Estudis primaris vaig cursar-los al col·legi de la Mercé (ara plaça Mercat), els mestres eren un tal mossèn Josep Barbé i mossèn Solé. Després vingueren els «Hermanos», on vaig poder cursar fins als 14 anys, essent sempre a la classe del malograt «Hermano» Marcelo.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—Als 14 anys complerts vaig començar l'ofici de fontaner i una mica de calderer; però val a dir que l'aprenentatge vaig fer-lo a Balaguer.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—M'he situat sempre amb el treball del meu ofici, crec ben honradament.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—La música clàssica i lírica han estat en mi una cosa apassionant. També m'agrada veure aquests partits que es disputen el Real Madrid i el Barcelona. Però d'una manera preferent al billar, on em varen fer l'honor de jugar amb l'amic Marina en un campionat provincial.

—En practiqueu alguna?

—Una temporada va haver-hi que al Casal no hi havia billar, llavors vaig refredar-me en aquest bonic esport i ara que n'hi ha no m'atreveixo, doncs el pols em falla.

—Per quins païssos heu viatjat?

—Els meus viatges han estat es pot dir forçats, ja que com he dit abans, amb motiu del desastre d'Annual (Àfrica), vaig tenir d'anar aquells dos anys a defensar amb els de la meva quinta aquelles terres, les que ara fa poc els han donat. Crec que no calia fer-nos-hi anar a matar.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—«El Correo Catalán» sempre havia estat l'òrgan del partit Tradicionalista i des de fa més de seixanta anys que en só estat subscriptor. Ja en la nostra joventut s'havia format a la nostra Vila un «requeté», i això amb motiu de la setmana tràgica del 1909. Vull dir que el partit Carlista sempre donà la seva sang per la Pàtria.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—Per sort o per desgràcia als dos mesos d'entrar els Nacionals em vingué del Ministeri de la Governació el nomenament d'alcalde de la Vila. No hi havia un ral a la caixa i per postres passà per la meua responsabilitat vora un miler d'avalis i informes que volien els jutjats i Jefes de camps de concentració; emperò com que els Internats en aquelles «torretes» delen que quasi eren «jesultes», es pot dir que no foren castigats.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—Indústries de bon rendiment, llàstima que se'n desplaça alguna, l'objecte és que les que hi ha segueixin i continuïn en peu ferm aquí en la nostra Vila. Econòmicament i en l'administració, crec al meu poc criteri que tot depén que tinguem ara i d'ací endavant, uns bons capdavanters com havem tingut. De totes formes val a pensar i meditar que Agramunt no estem a nivell de capital, no vull pas ésser antiquat, no, ja que quan convé una reforma s'ha de fer; però ojo! prudència! i no apretar massa fort el tornillo. La qüestió «cultura» té bastant a desitjar, no valen els avisos que el Sr. Rector dona, no és correcte en els casaments omplir d'arròs el cancell i escales de l'església i fins i tot en alguna ocasió l'interior de la mateixa. Faltaria algun curset en matèria cultural.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

—Construir un altre dipòsit d'aigua juntament als que hi ha al Canal i acoplar un altre motor de 55 cavalls. Els

dipòsits actuals són insuficients, són formats i construïts com a dues cistelles i ben còniques i no hi caben metres cúbics d'aigua. Per altra part serà problema per als Ajuntaments l'instal·lació dintre la Vila, la major part de les tuberies dels carrers són de poca secció, el nombre de plomistes va augmentant i la pressió queda disminuïda. ¿No sé si val l'experiència d'ésser 10 anys l'home de l'aigua?

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—Esperançador si creiem que vindran bons tècnics en el nou Institut recentment obert.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—La vida meua fins ara, gràcies a Déu, sempre ha estat noble; ara que es pot dir que tota persona humana ha tingut desenganys, com jo mateix, no cal negar-ho.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—L'esbelta figura de l'«Hermano» Marcelo, savi per excel·lència que a molts ens ensenyà, com també l'alcalde Josep Garcia, ferm administrador i disciplinari, i per què no recordar al generós Sr. Pep Brufau?

LES FORMIGUES

Tinc el projecte, que no sé si realitzaré mai, d'escriure un llibre sobre les coses del camp. Potser ara seria bò de fer-ho, si més no, perquè el camp s'està quedant despullat, orfe, dejú de tot el que l'habitava. Els ametllers, les oliveres, les figueres, les bardisses —«rosa de bardissa», de la cançó— i tota una colla d'herbes entre boniques i guaridores d'una malura o altra, se n'han anat per sempre... Un món vegetal —que per raó de manca de mà d'obra, del car que són els jornals, del foc, de la profunditat de les llaurades, dels herbicides, etc. —que ja és absent i que, ara, a la tardor, trobem a faltar d'una manera entranyable. Perquè, ¿qui no havia sortit als defores i havia tornat a casa amb un cistellet de raïms, de figueres, de magranes, d'ametlles, d'alzines...? Només falta que desapareixi l'alzinera, aquest arbre noble, antic, fort, símbol cordial de les nostres serres, dels nostres boscos, de les nostres eres... Botànicament, el nostre país, el nostre medi, el nostre habitat, ha sofert un canvi radical. Ara ja només queden terrossos —molt més petits que abans, és clar, doncs es cultiva molt millor la terra—. Som unes persones voltades arreu per terrossos.

Però el foc per a cremar la palla al tros, les reus que ho solquen i ho colguen tot, i els herbicides que, conjuntament, arriben a aniquilar el món vegetal, van molt més enllà en la seva força destructora. Paral·lelament al plantat i a les herbes, desapareixen també els animals. Amb les basses colgades les perdiu ja no saben on beure i moren de sed, i l'espècie se'n ressén i es migra. Amb el foc per netejar d'herbotes les ribes, s'atempta contra tota mena de caus. I amb els herbicides que alleugeren tant la feina, no queden cargols, ni llangosts, ni bolianes...

Podríem agafar el tema pel cantó tècnic i potser arri-

bariem a la conclusió —o potser no— que tot plegat és un avenç per la nostra agricultura. Però jo no tinc res de tècnic, i només veig el caient humà —això que en diem caient humà— de la qüestió, i de tota aquesta feina «purificadora» del foc i dels mata-herbes, una cosa em dol a l'ànima: la desaparició de les formigues. Un pagés em deia l'altre dia que amb els polvors de matar el cuc del blat es destrueixen tots els nius de les formigues. En sentir-lo, una trista contrarietat em colpejà barroerament. I de seguida vaig preguntar-me, qué seria de la nostra societat sense formigues. Sí, sí, ja sé que les formigues sovint fan nosa, que es fiquen als rebostos o a les fresques i malmeten el menjars. I que de vegades també piquen i la seva picada resulta força desagradable. Però per damunt de tots els inconvenients, la formiga ha estat, des de les cultures més reculades, exemple seré; i l'home s'hi ha emmirallat i ha après la lliçó de com es pot organitzar una comunitat. Lliçó que ha servit a Esop, Lafontain, Iriarte, Samaniego, Pere Quart i tants d'altres poetes per a escriure llurs fàbules.

Un camp sense vegetals i sense animals és un camp buit on l'home no es pot recolzar a l'hora d'aprendre alguna lliçó. L'home no és una abstracció mental, sinó que és una part de la naturalesa que necessita de les altres parts que la informen per tal de complir-se degudament. Però el procés de la vida segueix un camí inexorable davant el qual només hi cap una actitud lírica de lamentació. Però és bò que l'home s'adoni de les mutilacions de què és víctima directament o indirectament, i si no aconsegueix res doient-se'n, almenys deixa testimoni d'una sensibilitat que, al capdavall, ha fornint un tipus ben clar de cultura.

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

TORRONS A. LLUCH PASTISSEIA

Comuniquem que tenim TORRONS AMB CAIXES DE LLAUNA de luxosa presentació per a obsequis.

També recordem que confeccionem

LOTS I CISTELLES DE NADAL

Consulteu preu sense compromís

Agraïrem la vostra visita

La Dirección General de Correos y Telecomunicación nos informa que ante las próximas Navidades, las dimensiones admitidas serán las siguientes:

Mínimas de 14 x 9 centímetros

Máximas de 23'5 x 12 »

El color de los sobres será blanco o claro, entendiéndose en este último los tonos caña, crema o cualquier otro similar a excepción de azul.

Afan de destrucción

Hará aproximadamente un mes que uno de los habituales paseos domingueros nos condujo al montículo situado en la parte superior de la Villa, conocido vulgarmente por "Depósitos", y con no disimulada indignación comprobamos como manos pérfidas y atrevidas, sin escrúpulo de clase alguna, habían destruido en su parte alta, dejándola totalmente inservible, la fuente situada en el centro de la plazoleta la cual había sido instalada con evidente acierto el año anterior al objeto de facilitar agua a los pequeños que, acompañados de sus respectivas madres o familiares, alternan sus inocentes juegos con una entretenida y sana merienda.

Es triste y lamentable que parecidos episodios se repitan con demasiada frecuencia y que a ellos se dediquen esfuerzos y actividades dignas de mejor causa y enfoque. Sería mucho pedir al autor o autores de tales "proezas" que por lo menos unos minutos reflexionaran sobre los resultados de su incivil y estúpida conducta? Que solos ante su conciencia analicen sus heroicas gestas, pues de tal sereno examen ha de surgir inexcusablemente la lógica e incontrovertible conclusión de que tales aventuras no les llevarán a perpetuar su nefasta memoria a través de algún pétreo monumento sino que con ello se hacen acreedores a la unánime desaprobación y repulsa de toda la población sana y honrada que no sólo repudia los hechos en sí, sino las circunstancias envolventes, cuales son seguramente, la nocturnidad o cuando menos la nula presencia de testigos que puedan afeardarles su irresponsable, temeraria y brutal actitud.

Si estas ansias inconscientemente deliberadas de destruir porque sí, sin ninguna razón ni motivo explicable, sólo por el mero hecho de proporcionarse un gusto, las aplicaran a bienes o cosas propias, seguramente que no se repetirían más de una vez, pues enseguida cogerían plena conciencia de los daños y perjuicios causados de los cuales se resentiría su intocable bolsillo.

Más, en cierta manera, esto es lo que incomprensiblemente vienen realizando; atentar contra sus propios intereses. Los dañados son bienes de uso público cuyo disfrute a todos nos afecta por igual dada nuestra condición de vecinos, y la instalación, restauración y conservación de los tales, ha de influir notoria y necesariamente en nuestros particulares peculios en razón de la misma condición invocada. Si razonaran algo su ilógica actitud es de esperar no se produjeran hechos semejantes que sólo merecen la censura más enérgica, aparte que dejan en entredicho el buen nombre de la Villa ante los numerosos forasteros que nos visitan.

Si volviéramos la oración por pasiva y en lugar de destruir lo ya realizado aplicáramos la virtud de coordinar esfuerzos y procurar nuevos alicientes o motivos de adorno y distracción, aportando ideas y soluciones que nada cuestan y mucho valen, podríamos ver convertido en gracioso y coquetón parque, si bien reducido, un lugar desde el que por su magnífica situación y emplazamiento, se divisa buena parte de la comarca, con todos sus encantos; donde disfrutando de la espesa sombra que proporcionan los tupidos y exuberantes pinos, puede respirarse en pleno pulmón el oro suave, exento de la polución tan en boga, que mitiga y refresca el ardoroso sol del verano y que es además, en toda época, un oasis de paz y tranquilidad para nuestros venerados ancianos y simpáticos pequeñuelos, a quienes debemos el mayor de los respetos.

D. ROIG BALASCH

ULTIMA HORA

El día 20 de noviembre, los compromisarios designados al efecto, eligieron Concejales por el Tercio Sindical a los señores Antonio Penella Farran y Jaime Jovell Marsá.

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE OCTUBRE

NACIMIENTOS:

Maria Teresa Figuera y Gasull dia 2
Maria Socós Esteve y Tomás > 28

MATRIMONIOS:

Angel Lluch Jou con
Divina Berengueres Ribó dia 7

DEFUNCIONES:

Teresa Boncompte Sarri 79 años dia 14

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE OCTUBRE

Dia 3	6.5 litros m.2
Dia 12	4.2 >
Dia 14	0.8 >
Dia 15	6.5 >
Dia 19	0.5 >

Total 18.5 litros m.2

El Observador: Diosdado Pont

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Para buen servicio

Funeraria
(Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

El nostre Jovent

Fa una temporada que la tònica general que s'observa en l'actitud del nostre jovent, no és pas gens d'estantissa: Escriuen a «Sió» —encara que no tant com voldriem— van organitzar la Cavalcada dels Reis Màgics d'Orient, presentaren al teatre «Jo seré el seu Gendre», «Les blanques dents del gos», van fer un «Festival de Música Folk» al Foment, una vetllada al Casal, exposicions de Nadales de Pintura a la Caixa de Pensions, concerts de La Coral, Ambaixada Artística a Tàrraga, Cine Fòrum, Caramelles, acampades d'estiu... i ara tenim notícia de que es prepara, per posar a escena, una altra peça teatral.

Això ja és un bagatge bastant important i encara se senten vents de millorament. Ens falten moltes bufetades d'aquest sanítos aire.

Aquestes activitats ens agraden en gran manera voldríem que el llarg de l'any estigués atapeït de dies culturals amb conferències, exposicions, xerrades d'art, de religió, de música... cine club o fòrum, excursions de tipus instructiu... coses aquestes, que alguns pobles ja han aconseguit.

Esperar que tot ho faci el joven potser seria massa comoditat, però si els mitjans els hi posen les persones adients, l'esforç desinteressat li ficaran ells, això sens dubte.

Les iniciatives d'aquests jovençans necessita de l'ajuda, simpatia i comprensió de les persones no tan joves. Només amb una mancomunitat d'esforços, jovent-seny, es lograrien coses importants; ben fetes.

No tot en els joves és bo, ni de bon tros, tots sabem que, per dissort, hi ha molt de dolent, però també hi ha una joventut sana. Per altra banda ens colpeixen les paraules del Mestre «...qui estigui lliure de culpa...».

En un sentit més ampli: No fem massa l'alarmadís de que a l'embranchida de les seves hosts, al frec d'un

aire nou, caiguin ídols i es faci escampall de coses arnades, d'algunes de bones, per malastre, també se'n faran estellicons, però per contrapartida, empenyaran el món cap a un progressiu millorament, encara que aquesta fallera el faci passar, massa vegades, per lamentables i nefastes llacunes mortes, adaptació, de retrocés inclús. Sempre hi ha el perill de que es creïn noves i potser pitjors idolatries i que s'enfronti al cristianisme, als valors humans, un exacerbat materialisme tècnic-científic com a despòtic déu suprem.

«L'error de les generacions és creure que allò que ha estat bo per elles ho és també per les que les succeiran, que el procés que han iniciat o seguit ha de prosseguir ininterrompudament i en la direcció assenyalada» diu Manuel de Pedrolo. Es una invitació a reconsiderar una posició sistemàticament tancada enfront al jovent.

Els esculls que aquesta jovenalla trobarà en el seu camí, els portarà, segurament, en els moments de desànim, a identificar-se amb els versos de Francesc Vallverdú:

«Penso generalment, com es bell de lluitar
i escric versos punyents perquè m'entenguin clar,

Després quedant-me sol o llegin el diari,
em sabré empresonat, sense esper que m'amari,
llavors serà distint el batec del meu cor.

Sento una gran tristor i l'enuig em revé
de pensar que el meu cant és inútil potser.»

Però no, tota la tasca que farà el nostre jovent, no serà en va, perquè de totes les llavors que se sembrin, encara que sigués any de sequera, alguna de bona sempre arrelarà.

Pere Mora i Giribet

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

De l'entendre la A per la B o del pesimisme i la fé

Per Josep Farreny

Pessimista és aquell que diu estem en epoca de transició, és aquell que espera li vingui la solució a tot problema —sigui tant material com espiritual— des de dalt, o que persones més autoritzades que ell, li diguin com enfocar les coses des d'ara en endavant. Pessimista és aquell que necessita ésser guiat, perquè comença per no creure en ell. No cal pas dir això, com una mena de neofariseisme, no, perquè el fariseisme és tan viu ara com en el temps de Crist. El pessimista podríem afegir, és l'home alienat que creu en tot un sistema alienant —inconscientment— en el qual es troba immers, i del qual no creu pas poder-ne sortir, pitjor encara, creu que l'alienació forma part del món, d'una tal forma, que esdevé part integrant d'aquest, o sia, que n'és part essencial fins al punt, que no hi hauria món, o fóra tot absurd, res tindria explicació. Per aclarir millor aquest punt, a la paraula alienació diguem-li, misterí, mite, enteses ambdós paraules molt relativament. Aquestes persones es creuen tenir-ho tot, just el que necessiten, ni més ni menys, és molt possible que neixin i visquin tota la seva vida, amb felicitat plena desde el seu punt de vista. Ells creuen que en certa manera en la vida per anar bé, no hi ha altre camí que el de la frustració, que tot es basa en una mena de autofrustració acceptada i desitjada, encara que a desgrat.

Com es pot suposar aquests tipus generalment, són d'una moralitat intaxtable, d'un comportament extern admirable, per cert que aquesta cosa es d'una importància capital per a ells. Hom dubta que hagin comprés que Déu ens va fer a imatge i semblança d'Ell. Que hagin comprés, que és ser cristià.

Anar a missa, no blasfemar, no ser gens mal parlat, ser molt educat, ser home de casa seva, etc., són coses molt importants, però són sols part del tot. Tampoc n'hi ha prou amb dir que volem el bé a tothom. Tots sabem que els bons propòsits no basten, tothom sabem massa coses, tenim molts bons programes, grans projectes, evidentment per això no ens perdem. Tampoc per manca de fe; estem disposats a creure en tot, i creure en tot, sempre i quan no ens obligui a gran cosa.

El forn no està per a l'aminadures, i els extrems es toquen. Avui això que estic dient es trobarà ridícul, ningú volem part de culpa, atribuim aquesta sempre a altri més o menys llunya. Es molt bonic de criticar l'ahir per el que feien de mal, el que feien equivocadament, o el que deixaven de fer. Ara hem optat per el més còmode i menys comprometedor, no fer res i criticar-ho tot. I al ser materialistes, li diem ser pràctics; al no pensar, posar el cap sota l'ala, ser i pensar inconscientment, li diem ser optimistes; a tot el contrari això li diem ser pessimistes. I sempre mirem els braus desde la barrera, ben resguardats, ben lluny dels trets, nedan sempre entre dos algues fent bona cara a tots cantons, buscant sempre la nostra exclusiva conveniència. Tenint una tan gran seguretat amb nosaltres quan hi ha salut i quartos, que admira a tothom nostra autocomplaença.

FABRICACION Y VENTA DE **PANELES DECORATIVOS**

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 390639

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto **AGRAMUNT** (Lérida)

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

GESTORIA FEIXA

Zapateria, 1
AGRAMUNT

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES Viladós

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Octubre, adoptaron los siguientes acuerdos:

EXPEDIENTE URGENCIA CONSTRUCCION PASARELA RIO, SIÓ.

Conforme a lo prevenido en el número 2 del artículo 311 de la Ley de Régimen Local y número 3, apartado c) del artículo 42 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales, haciendo aplicación de casos de excepción que determina el apartado c) del art.º 311 de la aludida Ley de Régimen Local y el 41 del referido Reglamento, por unanimidad se acuerda aprobar el expediente de excepción de los trámites de concurso o subasta para la realización de la obra de construcción de pasarela sobre el Río Sió.

ANTICIPO REINTEGABLE DIPUTACION.

Aceptar un anticipo reintegable de la Excm. Diputación Provincial por importe de 250 000 pesetas. sin interés, a devolver en el plazo de cinco años.

RELACION DE VACANTES DE CONCEJALES.

Vacantes que se producirán por cese de Concejales por expiración legal del mandato: 6

- D. Francisco Lecha Lasheras, Tercio Familiar
- D. José Porta Vall, »
- D. Pedro Miralles Guasch, Tercio Sindical
- D. José Fitó Vicens, »
- D. José M.ª Inglés Mortés, Tercio Corporativo
- D. José Fitó Sendrós, »

EXPEDIENTE DE CREDITO.

Aprobar un expediente de crédito, con cargo al superávit del ejercicio anterior.

QUINQUENIO SR. FARRENY.

Reconocer un quinquenio al Encargado del Servicio de Aguas Don Jaime Farreny Castellá, con efectos del 1.º de Octubre corriente.

PISTA DE TENIS.

Dada cuenta de un escrito de la Delegación Comarcal de Deportes referente a la instalación de unas Pistas de Tenis en el Campo Municipal de Deportes.

PERMISOS DE OBRAS.

A D. Domingo Vilanova Bertrán y Vidal Vidal por colocación de puertas y un letrero luminoso en calle Aspi.

A D. Pedro Boncompte Alsedá, reparación almacén casa calle San Juan.

A D.ª María Vila París, reparar saliente tribuna calle Estudios Nuevos.

A D. Ramón Badia Colom, obras interiores, en calle Sió.

A D.ª Balbina Monistrol e hijo, construcción de un almacén en Camino de Les Planes.

A D.ª María Santesmases, arreglar arco de la cerca del patio Plaza del Pozo:

A D. Ricardo Vicens Borges, arreglar tubo desagüe y nueva entrada de agua en calle Arrabal de Puigvert.

A D.ª Pilar Puig Granés, reparación general del tejado en calle Congregación.

A D.ª María Parcerisa colocar un tubo uralita extracción humos parte trasera Plaza Generalísimo.

A D. Juan Llorba Vicens, construcción de una tribuna en Extramuros Vilavella.

A D. Ricardo Ros Llauder, obras interiores en Avda. J. Mestres.

A D. Ramón Romeu Folguera, reparación tejado casa calle Sió.

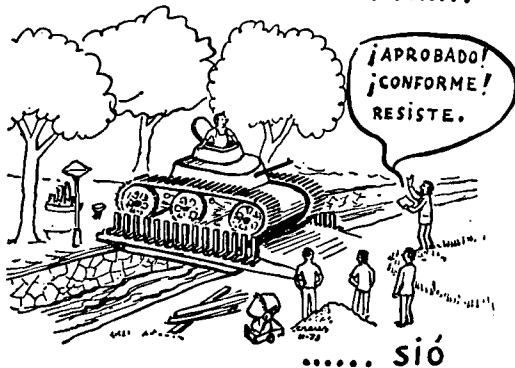
A D.ª Valbina Monistrol conexión agua camino Planes.

A D.ª Juana Lorente Vidal, renovación escaparates calle Plaza.

A D.ª Josefa Vilalta Rosell, cubierto en el corral de calle Arrabal de Puigvert.

A D.ª Nuria Morros, instalación puesto verduras en Plaza Mercado.

EL PUENTE SOBRE EL RÍO.....

¡ATENCIÓN SENORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería salas

Sió, 29

AGRAMUNT